

"intermezzo"

Slapjes hingen de bosdieren in de schaduw over de takken van struiken en bomen. De hitte was allesverzendend. Er was geen gevaar meer dat de vos het konijn of de haas zou grijpen. Het was veel te heet om te eten. Af en toe sleepten de dieren zich naar het water om een paar slokken te drinken. Het altijd zo groene gras was geel geworden. De takken van bomen en struiken kregen een groeiafwijking richting het water. Alleen de vliegen waren in hun element, nou ja...in hun element...ook zij hadden het moeilijk, want waar niet gegeten wordt, wordt ook niet...juist. De enige hoop die de vliegen nog hadden was dat er spoedig een dier dood zou gaan, het is het één of het ander nietwaar? Ze zoemden dan ook druk langs de dieren en vroegen zorgelijk: 'Hey, hoe gaat het? Zou je niet even gaan liggen? Zoek een lekker plekje in de zon!' maar de dieren sloegen geen acht op de vliegen. Daar waren ze ook te lamlendig voor. Plotseling vielen er druppels, grote druppels, het ging waaien en het koelde snel af. De dieren dansten het bos door, het konijn en de haas al een eindje uit de buurt van de vos. De vliegen zaten zwijgend onder de bladeren. Ze hoopten dat de diverse stofwisselingen weer snel op gang zouden komen.

© juli 2010, Alida, BasicPublishing.nl